

קדושין ד

עניין: קיחה קיחה מדשה עפרון

בראשית רבה פי"ד, ח

ח מן האדמה, ר' ברכיה ור' חלבו בשם ר' שמואל בר נחמן אמרו בממקום פפרתו נברא. היך מה דאת אמר (שמות כ כא) מזבח אדמה תעשה לי, אמר הקדוש ברוך הוא הרי אני בורא אותו ממקום פפרתו והלואי יעמד.

זוהר לך לך דף פא ע"א

לעילא - וזמן כל דיקיא דעלמא וכו' נשמחא נפקת מהאי עלמא עאלת במערתא דכפלתא דתמן איזו פתחא דג"ע פגעת בדרס הראשון ובחיתון אבהן דתמן אי זכאת איזי חולין בה ופתחין לה פתחין ועאלת - וזי לא דחין לה לבר (ומה היא אמרה כד דחין לה לבר (שירג) מנאזי השומרים וגו' חולת - לבתר דחולת תמן מקמי דחתיא לעלמא דא ויהיבת נר על רשיה שגאמר

זוהר חיי שרה דף קכו ע"ב

וחמא מה דחמא - חו בגין דחיהו ללי כל יומא ויומא וזומא וזוה נפיק עד יהוא חקל דהוה סליק ריחין עלאין וחמא נהורא דנפיק מגו מערתא ולי תמן וזמן מליל עמיה קב"ה ובג"כ בעא ליה - דחאזכתיא הוה בהווא חתר תדיר - ואי חמא אי הכי חמאי לא בעא לה עד השתא בגין דלא ישגחון עליה הואיל ולא חאטריך ליה השתא דחאטריך ליה חמר הא שגתא למחצב ליה - ת"ח אי עפרון הוה חמי במערתא מה דהוה חמי חברהם בה לא יזבין לה לעלמין - חלא ודאי לא חמא בה ולא כלום דהא לית מלה חתגלייא חלא למחריה ובגין כך לחברהם חתגלייא ולא לעפרון - לחברהם חתגלייא דיליה הוה

פרקי דר"א פי"ב

ולשם החזירו במקום שנלקח, (ד) שנאמר [שם ב, טו] ויקח ה' אלהים את האדם. מאיזה מקום לקחו, ממקום בית המקדש, שנאמר [שם ג, כג] לעבד את האדמה אשר לקח משם. (ה) רבי יהודה אומר,

זוהר חדש נח דף כא

זחאנא שבע פתחים יש לנפשות הצדיקים להננס עד מקום מעלתם ועל כל פתח ופתח שומרים. הפתח הראשון נכנסת הנשמה במערת המכפלה (ג) שהיא סמוכה לגיע ואדהיר שומר עליו. זכתה הוא מכריז ואומר פנו מקום שלום בואך (ד) ויצאה מפתח הראשון. הפתח השני

פרי צדיק שקלים ו'

ג"כ קדושת המזבח. ועוד גדול מה דבעוה"ו נבא הגוף ממקום כפרתו והיינו שיוכל לתקן אם ילקל וכמ"ש (ב"ר טס) הרי אני בורא אותו ממקום כפרתו והלואי יעמוד. ובחמלה היה הגוף ג"כ בג"ע. ואחר הקלוקל שולח מג"ע למקום המזבח שיהיה לו כפרה וזה בעוה"ו. ואחר פטירתו שיוכל הגוף לכונו ג"כ לג"ע מערת המכפלה הוא השער לג"ע. וכן אי' בזה"ק (חיי קכו ב) בחאע"ה והוה נפיק עד יהוא חקל דהוה סליק ריחין עלאין כו' וזיחמא אי' (בזה"ק בא טס)

דברי המהר"ל והסיפור עם הגר"ח קניבסקי זצ"ל

אחר מטתו של גדול הדור

ריים והתפלא, ואז נעמד והרהר לעצמו היכן החז"ל. ואמר תוך כדי שהוא חושב:

- בתלמוד בבלי - לא,
- בתלמוד ירושלמי - לא,
- במדרשי חז"ל - גם לא,
- במדרשי הלכה - גם לא,
- זוהר - גם לא...

אה! אולי יש לדברים משמעות בתיקוני זוהר תיקון ו'... (אמנם) כנראה שאין כוונת מהר"ל לאותה משמעות, כי משמע שהדב"רים מפורשים במדרש, ומסתבר שהיה בידו מדרש שלא הגיע אליו).

בתוך כמה שניות רבי חיים עבר על כל התורה שבעל פה!! כך נראה אדם שהתורה התאחדה עם שכלו. זכינו קצת לראות גדלות שהיא מעבר לדור שלנו ולהשגתנו. תנצב"ה ויהא מליץ יושר לנו ולכל הדור עד ביאת משיח צדקנו.

בפרשת השבוע, פרשת שמיני, נאמר "ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'", ואכן אנו נמצאים באל על גדול הדור מרן הגר"ח קניבסקי זצוק"ל.

להלן נביא סיפור שארע עם אבי מורי שליט"א אשר ממחיש את עוצם ידיעת התורה של מרן זצ"ל. אבי מורי שליט"א הוא המוציא לאור את ספרי מהר"ל במהדו' מחודשת שע"י מכון ירושלים, בספר הראשון שיצא לאור - גור אריה על חומש בראשית, כתוב (מז, כט): "וקברתני בקבורתם - במערה (-מערת המכפלה), מפני שכל המתים עתידים לעמוד מתוך המערה, שכן דרשו רז"ל במדרש".

אבי שליט"א חיפש ותר אחרי מקומו של מדרש זה, ולא מצא. וכן שאל גדולים רבים ואף אחד לא ידע. היה זה בשנת תשמ"ט, לפני עידן המחשב ומאגרי המידע.

אבא הוציא לאור את הספר וכתב בהערה 'לא מצאתי מקורו'. כמה שבועות אח"כ אבא הזדמן לב"ב, וראה את הגר"ח הולך ברחוב לבדו, כדרכו באותם הימים, ואפשר היה לגשת ולדבר איתו. ניגש אליו ושאל היכן המקור. רבי חיים התפעל מן הדב-